

EVA

Eva van Dorst-Smit (42) vertrok in 2011 met haar man Maarten en hun kinderen Phileine en Berend naar hartje Frankrijk. Drie jaar later kochten ze daar een oude wijnboerderij in Saint Georges sur Cher. Hier runnen ze een reclamebureau, vakantiehuis en meubelatelier (Decorage), waar ze Franse brocante restaureren voor verkoop. Elke maand geeft Eva ons een kijkje in haar leven.

Schatzoeken

Twee rommelmarktagenda's liggen open op onze Franse keukentafel. Al met heel veel ezelsoren, zo na de zomer. Deze brocante 'bijbels' kopen we altijd bij zo'n Franse tabac press, waar Fransen lootjes en sigaretten kopen, en snel een apéro achteroverslaan. Daarnaast heeft Maarten een speciale brocante-app op z'n telefoon, die helpt om te driedubbel checken. Want het zal niet de eerste keer zijn dat we ergens komen aanrijden, met aanhanger of vrachtwagen, en dan doodleuk blijkt dat de markt een weekje later is. Lang leve de Franse slag...

Qua binnenwerk is er weinig verschil tussen de agenda's: datum, plaats, soort markt en het aantal kraampjes. Soms betreft de markt een *vide grenier*. Dit is niet heel anders dan Koningsdag: ruim allemaal je zolder leeg en ga voor je huis op straat zitten. Of het betekent een grote commerciële markt voor honderden handelaren, waar de geuren van merguez worstjes en friet snel je neus bereiken. Waar je wordt omringd door lange rijen kraampjes met vintage en industriële spullen, brocante en antiek. Op beide markten komen en struinen we graag. Zo ook vandaag. We gaan op zoek naar meubels en accessoires die elk interieur een persoonlijke en authentieke touch geven. *Chiner* noemen ze dat in Frankrijk.

Als we weer thuis zijn met onze zorgvuldig bij elkaar gesprokkelde buit volgt eerst een hele rompslomp. Alle spullen worden uitgeladen, opgemeten en op de foto gezet. Want stel, iemand vraagt naar de breedte van een nachtkastje, en dit staat al in onze winkel in Nederland, dan zit even opmeten er niet meer in. Daarom wordt alles op voorhand

geregistreerd: artikelnummer, prijs, maten. Een tijdrovende, saaie administratieve klus met Excel-bestanden en een fotoarchief. Terwijl ik in mijn hart veel liever meteen begin met opknappen. Soms alleen een beetje oppoetsen, soms veel meer. En juist dat laatste is zo leuk. Het is enorm dankbaar werk als je ziet dat een oude toonbank met een lik donkere verf ineens een hemelse uitstraling krijgt. Terwijl het daarvoor nog een lelijk eendje was.

Na het opknappen, maken we nog wat foto's van de nieuwe look en dan is het meubel klaar voor transport. De Franse kast of commode krijgt een nieuw leven in onze winkel in Nederland, of gaat naar klanten in België, Zweden of Duitsland. En soms blijft het in Frankrijk. Er zijn Fransen die, net als wij, een zwak hebben voor authentieke spullen. Anderen halen hun neus ervoor op, hebben liever een modern huis dat van binnen worden verlicht door kille witte tl-buizen. Zij trekken 's avonds hun luiken dicht en vertoeven in hun keuken met formica-

tafeltje. Waarvan ze niet beseffen dat dit bijna antiek én juist weer helemaal in de mode is. Gelukkig zijn er ook Fransen bij wie je binnenstapt en aan hun interieur meteen ziet dat ze oog en liefde hebben voor de authentieke, charmante Franse stijl. Met vaalblauwe balken en mintgroene deuren met witte, porseleinen knoppen. Waar de ramen nog tranende ruitjes hebben van enkel glas, versierd door louvreluiken. En de gietijzeren radiatoren met hun pootjes op een Franse terra vloer staan. Kijk, als deze liefhebbers nu tijdens een *vide grenier* voor hun huis gaan zitten, dan lopen Maarten en ik gráág even langs om te snuffelen...

'Die oude toonbank een hemelse uitstraling geven, terwijl het daarvoor een lelijk eendje was; dat is dankbaar werk'